

Sente Béla

Tudás – élmény – közösség – alkotás

Új kifejezéssel kell megismerkednünk a művelődés terén. Olyan kifejezéssel, amellyel nemcsak a nagyméretű számítógépes tudásbázisok vagy a tananyagfejlesztés metódusát, esetleg egyes gazdasági folyamatok módját próbálják leírni, hanem egy mindezeknél plasztikusabban meghatározható kategóriát, magát a kultúrát is. Az új kifejezés a *kulturális tartalomfejlesztés*, melyben a kultúra lényegében maga a tartalom...

A *tartalom* megjelenése pedig leírható a *márka*, az ahhoz köthető *élmény*, illetve a *márkahűség*, *identitás* fogalomrendszerével.

A *márka érték*, s ezen érték mértékének meghatározása alapvetően négy összetevőből áll – egyrészt az alapokat biztosító *tradíció*kból, társadalmi örökségből, másrészt az *ötlet*től a *megvalósításig* terjedő folyamat minden *szellemi teljesítményéből*, valamint két gazdasági jellemzőből, a *ráfordításból* és a *megeterülésből*.

Egy új intézményi szakmai modell kialakításánál alapfeladat olyan dolgokat tervezni, amelyek sajátosak, amelyek ezt az új intézményt elválaszthatóvá teszik a másfajta és a más hasonló intézményektől. Ezért kell kialakítani egy jellemző, egyéni arculatot és az arculat mögött egy karakteres működést. Most hosszabb magyarázat nélkül – az arculat, bár jellegzetes, meghatározó, azért mégiscsak kevés. *Egy termék, egy márka, egy tevékenység, egy közösség nem az arculatától lesz az, ami, attól csak beazonosíthatóvá válik. Attól lesz az, ami, hogy milyen minőségben tudja betölteni a funkcióját.*

Ezeket a funkciókat kell tehát először azonosítanunk, ha új tartalomfejlesztési folyamatokat indítunk el.

Békéscsaba 2008 óta résztvevője az **Agora-program**nak, melynek célja a régi Ifjúsági Ház felújításával egy korszerű, 6154 m² hasznos alapterületű, négyemeletes multifunkcionális köznevelési intézmény létrehozása volt. Az új intézmény feladata, hogy igényes, korszerűen szervezett **képzési, élmény- és közösségi funkciókat**, magas színvonalú kulturális szolgáltatásokat biztosítson minden, a településen és annak vonzáskörzetében élő számára.

A funkciók beazonosításához az Agora-projekt kiírása fontos támpontokat adott, így történt, hogy a csabai szakmai program

tartalomfejlesztési munkái a **TUDÁS – ÉLMÉNY – KÖZÖSSÉG – ALKOTÁS** gondolatkapcsolat köré épültek, s képletesen ennek a négy fogalomnak az együttesében tárolhattuk dolgaink lényegét, mint ahogy annak idején féltett, szép, csatos kincsüket, a *Transcius* című énekeskönyvüket tartották a csabaiak a kis faliszekrényben, a **TÉKÁ**-ban.

És ahogy épült a szakmai program, úgy körvonalazódott az új épület, és ahogy készültek, formálódtak hozzá az építészeti tervek, úgy finomodtak, alakultak a működtetéssel kapcsolatos elképzelések. A funkciók így nőttek funkcionalitásá...

A köznevelődés önmagában is egy multifunkciós tevékenység, ezért színtereinek kialakításánál, technikai felszerelésénél különös figyelmet kell fordítani a sokrétű kihasználhatóság lehetőségeinek megteremtésére.

A tervezés során tehát ez a kulturális és építészeti multifunkcionalitás vezérelte gondolatainkat. Számptalan dologból próbáltunk építkezni, a névadó görög agorák világától a magyar népművelés-történet két világháború közötti törekvésein, vagy a nyolcvanas évek „nyitott ház” mozgalmán át a legmodernebb rendezvényközpontok digitális csodáig – de leginkább a helyi kulturális örökségre és a helyi igényekre igyekeztünk összpontosítani. Terveznünk kellett a kisközösségeink életét, és olyan rendezvényteret is, ahol egy szalagavatón még a nagyszülőknek is juthat hely. A változtathatóságot és a többcélú hasznosításra való törekvést az is indokolta, hogy egy ilyen épület nem a mának épül, épp ezért évtizedekig kell korszerűnek, „mai”-nak maradnia. A szakmai funkciók tizenkét éves kötelező fenntartása pedig önmagáért beszél...

A kulturális tartalomfejlesztő munka feladata *működésbe hozni, és működésben is tartani* a közösség dolgait. A kisközösségeket is, meg a nagyokét is – így lesz majd az *alkotásból élmény* – közösségi élmény egy kórusban, egy néptáncegyüttesben, egy honismereti körben, *egyéni* a nézőtéren, egy kiállításon, egy előadáson. *S tudás* lesz belőle, közös is meg egyéni is. Örökítható tudás lesz belőle, a tudásból pedig új *alkotás* – így épülnek a kultúra templomai...

IMPRESSZUM

SZÍNPAD
Előadóművészetek technikája

IX. évfolyam 1. szám
2013. március

A Magyar Színháztechnikai Szövetség
szaklapja
HU ISSN 1786-6995

Megjelenik: negyedévente (március, június, szeptember, december hónap)
Kiadja: a Magyar Színháztechnikai Szövetség, 1011 Budapest, Corvin tér 8., www.msztisz.hu
Felelős kiadó: Szűcsboros János, az MSZTisz elnöke.
Főszerkesztő: Szabó-Jilek Iván, Tel./fax: (+36-1) 375-6566, szjivan@t-online.hu
Szerkesztőbizottság: Götz Béla, Kárpáti Imre, Kiss Péter, Krisztián István, Rétfalvi János, Dr. Sirató Ildikó, Dr. Venczel Sándor, Wettstein Tibor, Zsidi János
Szerkesztőség: Magyar Színháztechnikai Szövetség titkársága, 1134 Budapest, Kassák Lajos utca 79. Tel./fax: 329-0841
Korrektor: Darnay László

Grafikai munkák: Capulart Kft., Sára Ernő Grafikai Műterme. 1056 Budapest, Falk Miksa u. 6. Tel./fax: (+36-1) 411-0833, capulart@capulart.hu.
Tördelőszerkesztő: Luszti Tibor
Nyomdai munkák: Demax Művek Nyomdaipari Kft.

Terjesztés: előfizetéssel, színházi árusoknál. A Szövetség tagjai ingyen kapják.
Ár: 945 Ft/példány
Előfizethető: a szerkesztőség címén vagy a www.msztisz.hu honlapról letölthető megrendelő-lapon.
2012. évi teljes évfolyam ára 3360 Ft.
A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.
Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget.

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiatitkárja, az

» OBSERVER «

Támogató:

nka
Nemzeti Kulturális Alap